

793.

793

/ 1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

J. J. Lopyaren Johan Johansson,
Rapparpålen, Skärshad su,
Vilka härad, Jönköpings län
är född på 1860-talet i
Skärshad socken.

Kr.! Uppseknarens sam-
ling från år 1927 sid. 75

(9.5)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVit. om.

Det var mest
finskar som hade sådana
där vita armar. När de
hade fått lag i en sådan
kunde de göra masken vad
de ville. Om de skick en
pojke ut en flicka med den
så blev de nära i varandra.
Sen hade de om till att
både kreatur med. de behöv-

Ja bara skryta öfver en spjef
ke med den så blev hon
bra med ditsamma.

Vita armar fanns det
under sådana ekar, som
aldrig fälla löven.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

793

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVKyrst. Bengt Söderberg
år 1928

Ber. J. Johansson

Förrarmålen

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVSmåland
Vista hd
Skärstad sn
- 1928 -Påskan.

En skulle alltid skjuta
på påskafton för att skrämma
bort påskkäringarna som kom
hem ifrån Blåkulla den
kvällen. Men det hände
ju, att vi hade såligt med
skjutelyg, för på påskan kru-
tet eller dynamiten fick
en för inte på den tiden
heller. Så då brukade vi

a. p. (M. L.)

skjuta glödmällar. Så rulla-
de vi fram en stor flat sten
till elden, och flådade en fjort
~~fram~~ krus av gravis och
lä på den. Sen plockade vi
upp några glöder från elden
och lä i i gravis krusen,
och så spottade vi på en li-
ken sten och lä över glöder-
na på krusen, så den inte
kom utill. Och så slog vi en
sten över allihopa, och det
squal lika bra som krut,
det vill jag lova.

Sen brukade vi roa
oss med pillrut (lunner)
och vid påskeldarna. Det. Forts.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVLUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVPåken (forts.)

är två borrar, som sitter
på ett skaft. Det växte
under stora gravar. De
kallade det "klipperis" och
så för de brukade bära
in det till skän och sälja
det. Där hade de det i
skåpet för gravris, när det
skulle vara lika färska.
De klippte sönder det och
låg det i jordslagor och spott-

lädor

793

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7.

de där borrarne ska-
kade de ur. Det var ett
gult pulver inne i dom, som
de använde till barn-
puder liksom de använ-
der potatismjöl nu för tiden.
De kunde visst få sälja
dom på apoteket nu, tror
jag, nu jag hörde talas om.
Vid jöskeldarna brukade
vi tända eld på det där
pulvret. ~~Vi kände~~ Det brann
nästan lika bra som krut,
så vi kallade det pilkrut.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIVVedhuggning.

Till Söndagsdagen
skulle de ha klart på de-
backen och all veden upp-
huggen. För annars kom Sönd-
len och sket i veden. Och
sen blev han så seg och
svår att gå med, att det var
näst omöjligt att gå isär
den. Det blev inte samma
kraft heller i den ved, som

793

9.9

var huggen efter Symmelens-
där, så det lagade alla, att
de hade blott för den bogen.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV